

54. De vog dem, vi grov dem.

(De sønderjydske Piger.)

N. P. Hillebrandt.

Andantino.

1. De vog dem, vi grov dem en Grav i vor Ha - ve, lag-de dem ved Si - den af den
al - - far Vej; al - le vo - re Blom-ster skal smyk-ke de-res Gra - ve;
sonder-jyd - ske Pi-ger, I for glem-me det ej! Hvem gem-mer vi vel el-lers vo-re
Kranse till! Sø - ster, hvad er det, du si - ger? Lad Fjen-den pluk-ke Blom-ster der -
u - de, hvor han vil: Næl - der hos de søn-der - jyd - ske Pi - ger.

2. De ligger og lytter i Jorden der nede,
lytter til hvert Fodtrin paa den alfar Vej,
lytter, om paa Landsmaal en Læbe vil bede:
sønderjydske Piger, I forglemme dem ej!
Og skulde vi vel have saa glemsomt et Sind;
Søster, hvad er det du siger?
De døde har vi tegnet os i Hjerterne ind;
de bor hos de sønderjydske Piger.
3. Men ak, de kan ængstes; thi Tiden den rinder,
jævne, som Støvet langs den alfar Vej.
Fjenden vil sig fæste de blegnende Kinder,
sønderjydske Piger, I forglemme jer ej!
. Nej, heller vi os vier til den døde Soldat;
Søster, hør efter, hvad vi siger!
Lad Tøjterne ved Elben være Tysken parat,
Enker er de sønderjydske Piger!

Holger Drachmann.